

Palīgs sēņotājam

33

ēdamās sēnes, kuras
jāpazīst ikvienam

Sastādījusi INTA KALNIŅA

LILIJAS RIMICĀNES
mākslinieciskais noformējums

ISBN 978-9934-534-90-4

- © I. Kalniņa, sast. mat.
- © L. Rimicāne, māksl. nof.
- © «Izdevniecība Avots»

Satura rādītājs

PAVASARA SĒNES

Parastais lāčpurns	7
Smailais lāčpurns	8
Parastais ķēvpups	9
Agrā tīrumene	10

VASARAS UN RUDENS SĒNES

Baravika.....	13
Parastā apšubeka (kundziņš).....	14
Parastā berzubeka (auna beka)	15
Purva bērzubeka	16
Parastā sviestbeka	17
Graudainā sviestbeka.....	18
Priežu sviestbeka, makovice	19
Kazu samtbeka.....	20
Lāču samtbeka	21
Raibā samtbeka.....	22
Purva bērzlape	23
Plankumainā bērzlape	24
Zaļā bērzlape.....	25

Priežu rudmiese un egļu rudmiese	26
Parastais vilnītis.....	27
Saldā křimilde	28
Saldūksne.....	29
Cūcene	30
Alksnene.....	31
Saldenā pienaine.....	32
Smiltene.....	33
Pelēkā pūkaine	34
Lauka atmatene.....	35
Tīruma atmatene	36
Meža atmatene.....	37
Lielā dižsardzene.....	38
Sarkstošā dižsardzene	39
Cirtainā čigānene.....	40
Parastā gailene.....	41

PARASTĀ APŠUBEKA (kundziņš)

Cepurīte var būt dažādās krāsās – dzeltena, dzeltenīgi brūna, iesārta, brūni sarkana. Mīkstums jaunām sēnēm balts, vecākām – pelēcīgs, griezuma vietas kļūst tumšas. Atrodamas jaunauudzēs, mežmalās augustā, septembrī. Vislabāk aug tur, kur ir apses.

Ļoti garšīga sēne. Lieto bez iepriekšējas novārīšanas.

PARASTĀ BĒRZUBEKA (auna beka)

Cepurīte līdzīga baravikas cepurītei, gandrīz vienmēr tumši brūna, bet var būt arī ļoti gaiša. Aug mežmalu pļavās un ganībās zem bērziem vai to tuvumā, arī retās bērzu birzīs, kur nav liela zāle, krūmos. Atrodama no jūnija līdz novembrim. Garšīga sēne, cepama svaiga.

Var sajaukt ar parasto žultsbeku. Atšķirības: bērzubekai mīkstums balts, nemainās; žultsbekai – balts, sārtojas, ļoti rūgts.